

"وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَئِكَةِ اسْجُدُواْ لِآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَفِرِينَ"

"و هنگامی که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید، همگی سجده کردند جز ابلیس که سرباز زد و تکبر کرد و از کافران گردید."

(آیه ۳۴ سوره بقره)

آیه فوق بیان می‌دارد که "لیاقت از سابقه مهمتر است فرشتگان باید برای انسان، سجده نمایند".

این آیه می‌تواند نشان دهنده این موضوع می‌باشد که در انتخاب افراد برای مدیریت نباید تنها به سابقه خدمتی فرد توجه کرد بلکه می‌بایست به توانایی‌ها، شایستگی‌ها، دانش و مهارت افراد نیز توجه کرد. این آیه می‌تواند مصداق مدیریت بر مبنای شایستگی باشد. افرادی که بر اساس شایستگی و توانایی خود به عنوان مدیر یک سازمان انتخاب می‌شوند بهتر می‌توانند سازمان را به هدف خود برسانند و در آن راه از کارایی و اثربخشی بیشتری برخوردار باشند و از اتلاف منابع جلوگیری کنند.

پیام دیگری که می‌توان از این آیه برداشت کرد این است که تکبر و بزرگ بینی نسبت به دیگران، سرچشمه بدبختی‌های فرد می‌باشد همانطور که تکبر و جسارت ابلیس سرچشمه همه بدبختی‌های او شد. این آیه به همه افراد به خصوص مدیران این هشدار را می‌دهد که نسبت به همه انسان‌ها خضوع و فروتن بوده و از کبر و جسارت پرهیز کنند.

یک آیه یک برداشت

محمد کاظم رحیمی زارچی *

* استادیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی، یزد، ایران

[Downloaded from mshsj.ssu.ac.ir on 2026-11-17]

[DOR: 20.1001.1.24766879.1398.4.3.9.7]